

*Mehmet ERYILMAZ **

Eskiden Ama Çok Eskiden

Bir varmış bir yokmuş... Once Upon A Time... Eskiden ama çok eskiden... Can YÜCEL Miras isimli şiirinde "Anne Babadan Kalma Yarısı Yaşanmış Bir Ömür" diye özetler malvarlığını...Yaşı 46, mesleki hayatı da 25 yıl olan biri olarak mal varlığımı "anadan babadan kalma büyük bir kısmı yaşanmış bir hayat; sonuna yaklaşmış bir mesleki ömür diye özetleyebilirim sanırım. Bu yüzden "Bir varmış bir yokmuş, Once Upon A Time, eskiden ama çok eskiden" sözlerini sıklıkla kullanır hale geldim.

Eskiden ama çok eskiden Müfettişler katır sırtında gidermiş turneye. Eskiden 24 saat otobüs yolculuğu ile giderdik Gürbulak'a, Habur'a...Şimdi aynı gün gidip dönebiliyoruz en ücra vatan toprağına...

Eskiden Erika marka daktilo kullanırdık rapor yazarken. Kopya niyetine rapor kağıdının altına 4-5 pelür kağıdı koyardık. Bir harfi veya cümleyi yanlış yazarsak okkalı bir küfür sallamak yerine, daktilo silgisi kullanırdık. Olmadı yanlış yaptığımız yeri çarpı işareti ile kapatır, parantez ile yenisini yazardık. O da olmadı bu sefer okkalı bir küfürle, kağıtları daktilodan çıkarır yenisini takardık. Şimdi F'de olsa Q'da olsa en modern bilgisayarlarımızda takır takır "kes yapıştır" yapmanın eşsiz tembelliğini yaşıyoruz.

Eskiden, parasız yatılı okuduğum Kayseri'den her Cuma gecesi buharlı kara trenle köye gelirdim. Sabaha karşı anam kuzine sobada pişirdiği çörek ve yeni sağılmış sütle karşılardı beni. Şimdi hızlı trenle Brüksel'den Paris'e bir buçuk saate gitmek, hele hızlı trenle üç saatte Ankara'dan İstanbul'a (Pendik) gelip sonrasında üç saatte evime ancak ulaşabilmek sıradan geliyor bana.

Eskiden, adı Teftiş Kurulu idi. Kurul olmanın ağırlığını, vakarını taşırdık. Şimdi, adı Rehberlik ve Teftiş Başkanlığı oldu. Rehber olmanın naifliğini, Teftiş olmanın mahcubiyetini taşırdık.

Eskiden ama çok eskiden, ben daha Mülkiye'de okurken, 3-0'ın rövanşında Galatasaray Neuchatel

Xamax'ı 5-0 yendiğinde, babam tribünde olduğu halde henüz kalp krizi geçirmediğinde maçlar Ali Sami Yen'de oynanırdı. Ben Arnavut Mehmet'in torunu olarak Ali Sami Yen'in babasının Arnavut (ünlü yazar Şemsettin Sami) olduğunu da bilmezdim. Eski açıkta kardeşim Hakan ile ıslandığımız Ankaragücü maçı da, koçum Berkan'ın kısa süren futbol hayatında top toplayıcılık yaptığı ve kırmızı kart gördüğü (tribüne gönderildiği) Galatasaray-Trabzonspor maçı da Ali Sami Yen'de oynanmıştı. İşte şimdi o Ali Sami Yen'in yerinde yapılan rezidans inşaatında bir iş cinayetinde hayatını kaybeden insanların acısı oturuyor insanın yüreğine...

Eskiden ama çok eskiden, Müfettiş assistenti. Sahneye çıktığında herkes susar, oturduğu yerden doğrular, olup biteceklere dikkat kesilirdi. Müfettişlik saygınlığı, itibardı, otorite idi, devletin temsilcisi idi. Şimdi ki gibi sıradanlaşmamış, örselenmemiş, itibarsızlaştırılmamıştı.

Eskiden ama çok eskiden adı Gümrük ve İnhisarlar Vekaleti idi. Sonra sırasıyla Gümrük ve Tekel Bakanlığı, Maliye ve Gümrük Bakanlığı, Gümrük Müsteşarlığı, şimdi ise Gümrük ve Ticaret Bakanlığı oldu. Yarın ne olacağını ise bilemiyorum.

Eskiden Atos, Portos, Aramis ve Dartanyan'dık; "Birimiz hepimiz, hepimiz birimiz için" di. Şimdi herşey benimiz için...

Eskiden ama çok eskiden, ilkokula giderken, kömürü ilk defa Zonguldak'ta Uzun Mehmet'in bulduğunu

Eskiden
"Nörüyon, nörüyon
gadasını aldığım" diye
sorardık karşımdakinin
hatırını. Şimdiki gibi "What's
up bro" demezdik,
diyemezdik...